

Notat III

12. januar 2017
J.nr. 16-1784570

Moms, Afgifter og Told
LLJ, KER

Grund- og nærhedsnotat vedr. Europa-Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesforordning om modernisering af momsreglerne for e-handel mellem virksomheder og forbrugere på tværs af grænser

Europa-Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesforordning om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdisystem, KOM(2016)756.

1. Resumé

Dette forslag indgår i lovpakken om modernisering af momsreglerne i forbindelse med e-handel mellem virksomheder og forbrugere (B2C) på tværs af grænserne.

Nærværende forslag udgør en administrativ lettelse for virksomheder. Når en virksomhed leverer teleydelser, radio- og tv-sprednings-tjenester og elektroniske ydelser på tværs af landegrænserne, skal der betales moms i det EU-medlemsland, hvortil ydelsen leveres. For at bestemme hvor leveringsstedet er, skal virksomheden indgive to separate beviser til at fastslå kundens etableringssted. Dette er særligt byrdefuldt for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og microvirksomheder.

Det foreslås, at virksomheder, der sælger og leverer teleydelser, radio- og tv-sprednings-tjenester og elektroniske ydelser for op til 100.000 EUR på tværs af landegrænserne inden for EU, kun skal indgive ét bevis for, hvor leveringsstedet for ydelsen er.

2. Baggrund

Baggrunden for, at Kommissionen fremlægger lovpakken er nøje anført i begrundelsen til forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer.

Kommissionen har i forbindelse med udarbejdelsen af lovpakken foretaget en lovgivningsmæssig kvalitetskontrol af det nuværende elektroniske angivelsessystem (MOSS), som anvendes for B2C-levering af teleydelser, radio- og tv-sprednings-tjenester og elektroniske ydelser, samt ændringerne i 2015 af leveringsstedsreglerne til forbrugslandet for sådanne ydelser. I den forbindelse blev det konstateret, at det krav, der blev indført i 2015 om at anvende to separate beviser til at fastslå kundens etableringssted udgør en administrativ byrde, som særligt rammer små og mellemstore virksomheder og microvirksomheder. Det skyldes, at disse virksomheders forretningsprocesser og omsætning ikke er tilstrækkelig til at begrunde investering i dyre IT-løsninger, der kan sætte dem i stand til at indhente to særskilte beviser for kundens placering.

Forslaget er baseret på artikel 397 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem ("momsdirektivet"). Ifølge denne artikel træffer Rådet med enstemmighed på forslag fra Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelsen af momsdirektivet.

3. Indhold og formål

Formål med forslaget er at lette den administrative byrde for små virksomheder, der leverer teleydelser, radio- og tv-sprednings-tjenester og elektroniske ydelser på tværs af landegrænserne inden for EU, hvilket overordnet vil fremme e-handlen på det indre marked.

Det foreslås, at der foretages en ændring af forordningens artikel 24b, hvorefter virksomheder, der leverer teleydelser, radio- og tv-sprednings-tjenester og elektroniske ydelser til forbrugere i andre EU-lande end det land, hvor virksomheden er etableret alene skal indhente ét enkelt bevis som grundlag for at fastlægge, hvor forbrugeren er etableret. Forenklingen skal gælde for virksomheder, hvis leverancer af sådanne ydelser ikke overstiger 100.000 EUR eller en tilsvarende værdi i national valuta i det indeværende eller forudgående kalenderår.

Kommissionen vurderer, at forslaget allerede bør gælde fra 1. januar 2018, da det ikke kræver ændringer af IT-systemet til registrering, angivelse og betaling af moms (MOSS-systemet).

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 115. Der foreligger endnu ikke en udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i forslaget til Rådets gennemførselsforordning, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen anfører som begrundelse følgende:

”Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, eftersom det identificerede problem (stor administrativ byrde for navnlig SMV’er) skyldes et krav i den gældende forordning. Med forslaget lettes dette krav, og det vil således klart skabe en større merværdi, end hvad der kan opnås af medlemsstaterne.”

Kommissionen anfører endvidere, at forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet med følgende begrundelse:

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, dvs. det går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig målet om et velfungerende indre marked. I lighed med subsidiaritetstesten kan medlemsstaterne ikke løse problemet og årsagerne hertil uden et forslag om ændring af momsdirektivet og tilhørende retsakter. Forslaget er proportionelt, idet det indebærer en betydelig forenkling for SMV’er og microvirksomheder.

Forenklingerne medfører dog ikke en overdreven trussel mod medlemsstaternes momsindtægter, eftersom den samlede omsætning for de virksomheder, som vil have fordel af forenklingen, anslås at udgøre kun 0,3 pct. af det samlede grænseoverskridende salg af de berørte ydelser.”

Den danske regering er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. De administrative lettelser for erhvervslivet i form af ændringer til Rådets gennemførelsesforordning kan alene opnås ved fælles regulering.

6. Gældende dansk ret

Momsområdet er EU-harmoniseret og implementeringen af de fælles EU-regler findes i den danske momslov.

Når en virksomhed leverer radio- og tv-sprednings-tjenester og elektroniske ydelser til forbrugere i andre EU-lande, skal der betales moms i det land, hvor forbrugeren er etableret (forbrugslandet). Virksomheden skal dokumentere, hvor leveringsstedet er, ved at indhente to separate beviser, der ikke er indbyrdes modstridende. Det kunne fx være internetadressen og bankoplysninger.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er tale om ændring af en forordning, som er direkte gældende i Danmark. En ændring af forordningen kræver derfor ikke en ændring af dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Nærværende forslag vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Administrative konsekvenser

Kravet om at indhente ét enkelt bevis bør reducere forpligtigelserne for SMV'er og microvirksomheder, der leverer til andre lande inden for EU for en værdi på under 100.000 EUR. Herved udgør forslaget en administrativ lettelse for erhvervslivet.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Lovpakken blev den 20. december 2016 sendt i høring hos Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CEPOS, Cevea, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Advokater, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, FDIH, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, IBIS, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Landsskatteretten, Mellemfolkeligt Samvirke, Post Danmark, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening. Der er anmodet om bemærkninger senest den 25. januar 2017. Når høringssvarene foreligger, vil der blive udarbejdet et supplerende grundnotat.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der overordnet er en bred opbakning til Kommissionens lovpakke, herunder nærværende forslag. Forslaget har endnu ikke været drøftet på et teknisk niveau, men det forventes ikke, at der vil være uenighed blandt medlemslandene for så vidt angår denne del af lovpakken.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positiv overfor forenklinger, som har til hensigt at lette administrative byrder for SMV'er og microvirksomheder. Regeringen kan derfor støtte den foreslåede ændring om, at virksomheder, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske ydelser, alene skal indhente ét bevis for forbrugerens etableringssted, når de leverer til andre medlemslande for under en bestemt værdi.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.